

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 91 PŽ-1398/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednika vijeća, Nevenke Marković, suca izvjestitelja i Kristine Saganić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, u svoje ime, a za korist VODOVOD-GRADITELJSTVO d.o.o. u stečaju, OIB 10167011700, Osijek, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku, protiv tuženika VODOVOD-OSIJEK d.o.o., OIB 43654507669, Osijek, Poljski put 1, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Rastija, odvjetnik u Osijeku, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-117/2019-13 od 19. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 24. siječnja 2023.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-117/2019-13 od 19. veljače 2020. i sudi:

I. Utvrđuje se da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine koji su 31. kolovoza 2017. sklopili Vodovod-graditeljstvo d.o.o. kao prodavatelj i tuženik Vodovod-Osijek d.o.o. kao kupac bez pravnog učinka prema stečajnoj masi.

II. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Izjava o prijeloju od 31. kolovoza 2017.

III. Tuženik Vodovod-Osijek d.o.o. je dužan trpjeti upis brisanja prava vlasništva koje je stekao na temelju tog Ugovora i uspostavu prethodnog zemljišno-knjižnog stanja.

IV. Utvrđuje se da je Ugovor o kupoprodaji motornih vozila i radnog stroja koji su 12. rujna 2017. sklopili Vodovod-graditeljstvo d.o.o. kao prodavatelj i tuženik Vodovod-Osijek d.o.o. kao kupac bez pravnog učinka prema stečajnoj masi.

V. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Izjava o prijeloju od 27. rujna 2017.

VI. Tuženik Vodovod-Osijek d.o.o. je dužan trpjeti upis brisanja prava vlasništva koje je stekao na temelju tog Ugovora i uspostavu prethodnog zemljišno-knjižnog stanja.

VII. Tuženik se može osloboditi obveze iz točke I. izreke plaćanjem iznosa od 75.784,72 EUR (sedamdesetpettisućasedamstoosamdesetčetiri eura i sedamdesetdva centa) / 571.000,00 kn (petstosedamdesetjednatisuća kuna) na ime ispunjenja obveze iz Ugovora o kupoprodaji nekretnina, a obveze iz stavka IV. izreke plaćanjem iznosa od 31.142,05 EUR (tridesetjednatisućastočetredesetdva eura i pet centa) / 234.639,76 kn (dvijestotridesetčetirtisućesestotridesetdevet kuna i sedamdesetšest lipa) na ime ispunjenja obveze iz Ugovora o kupoprodaji motornih vozila i radnog stroja, u roku od osam dana.

VIII. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 5.741,92 EUR (pettisućasedamstočetredesetjedan eur i devedesetdva centa) / 43.262,50 kn (četdesettritisućedvijestošestdesetdvije kune i pedeset lipa), u roku od osam dana.

IX. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.002,06 EUR (tisućdva eura i šest centa) / 7.550,00 kn (sedamtisućapetstopedeset kuna).

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-117/2019-13 od 19. veljače 2020. u točki 1. njene izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopljen između Vodovod-graditeljstvo kao prodavatelja i tuženika kao kupca i Izjava o prijeboju od 31. kolovoza 2017. te da je tuženik dužan trpjeti upis brisanja prava vlasništva stečenog na temelju tog ugovora i uspostavu prethodnog zemljišno-knjižnog stanja, da je bez učinka prema stečajnoj masi Ugovor o kupoprodaji motornih vozila i radnog stroja sklopljen 12. rujna 2017. između Vodovod-graditeljstvo d.o.o. kao prodavatelja i tuženika, kao i Izjava o prijeboju od 27. rujna 2017. te da je tuženik dužan trpjeti upis brisanja prava vlasništva stečenog na temelju tog Ugovora i uspostavu prethodnog zemljišno-knjižnog stanja, kao i da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka te da se tuženik može osloboditi svoje obveze plaćanjem iznosa od 571.000,00 kn na ime ispunjenja obveze iz Ugovora o kupoprodaji nekretnine, te iznosa od 234.639,76 kn na ime ispunjenja obveze iz Ugovora o kupoprodaji motornih vozila i radnog stroja. Točkom 2. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 50.375,00 kn.

2. Presudu žalbom pobija tužitelj u cijelosti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači presudu i prihvati tužbeni zahtjev ili ukine presudu i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u vidu troška sastava žalbe u iznosu od 10.062,50 kn.

3. Tuženik je podnio odgovor na žalbu. Predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi presudu. Zahtijeva naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 10.075,00 kn i sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 2.500,00 kn.

4. Žalba je osnovana.

5. Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbama sukladno odredbi članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP) i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a), ovaj sud nalazi da nije pravilna i zakonita.

6. Iz obrazloženja pobijane presude i podataka u spisu proizlazi da tužitelj tužbom traži da se utvrdi da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Vodovod-graditeljstvo d.o.o. u stečaju Ugovor o kupoprodaji nekretnine označene kao kč.br. 3360/10 upisane u zk.ul. br. 9004, k.o. Osijek sklopljenog 31. kolovoza 2017. između tuženika i tog društva te Izjave o prijeboju od istog dana na temelju koje je plaćena kupoprodajna cijena za nekretninu te Ugovor o kupoprodaji motornih vozila i radnog stroja sklopljenog između istih ugovornih strana 12. rujna 2017. te Izjava o prijeboju od 27. rujna 2017. na temelju koje je plaćena kupoprodajna cijena. Iz činjeničnih navoda tužbe proizlazi da su te pravne radnje pobojne u smislu odredbe članka 198., 199., 200. i 201. Stečajnog zakona.

7. Prvostupanjski sud je utvrdio kako nije sporno da je nad Vodovod-graditeljstvo d.o.o. Osijek rješenjem tog suda poslovni broj St-1442/17 od 4. prosinca 2017. otvoren stečajni postupak te da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnio stečajni dužnik zbog prezaduženosti; da je Ugovorom o kupoprodaji nekretnine od 31. kolovoza 2017. tuženik od Vodovod-graditeljstvo d.o.o. kupio gore opisanu nekretninu za kupoprodajnu cijenu od 571.000,00 kn, koja cijena je plaćena na temelju Izjave o prijeboju od 31. kolovoza 2017., a na temelju potraživanja Vodovod-graditeljstvo d.o.o. iz Ugovora o zajmu od 7. srpnja 2016. te da je nekretnina upisana u zemljišnim knjigama na ime tuženika; da je Ugovorom o kupoprodaji motornih vozila i radnog stroja od 12. rujna 2017. tuženik kupio od Vodovod-Graditeljstvo d.o.o. točno navedene strojeve za kupoprodajnu cijenu od 234.639,76 kn, koja je plaćena na temelju Izjave o prijeboju od 27. rujna 2017. te da su ta vozila upisana na ime tuženika; da je na Skupštini vjerovnika stečajnog dužnika Vodovod-graditeljstvo d.o.o. u stečaju od 19. ožujka 2019. donesena odluka da stečajni upravitelj neće pokrenuti postupke radi pobijanja tih Ugovora; da je u stečajnom postupku nad Vodovod-graditeljstvo d.o.o. u stečaju utvrđena tužiteljeva tražbina u II. višem isplatnom redu u iznosu od 412.716,54 kn, te tuženikova tražbina iznosu od 4.929.268,81 kn te da je tuženik osnivač i jedini član stečajnog dužnika Vodovod-Graditeljstvo d.o.o. u stečaju.

8. Prvostupanjski sud je imajući u vidu da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka stečajni dužnik podnio 5. listopada 2017. zaključio da su predmetne pravne

radnje poduzete u roku iz odredbe članka 199. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ). Uvidom u dopis FINA-e od 20. prosinca 2019. utvrdio je da stečajni dužnik tijekom 2017. nije imao nijedan dan blokade računa. Stoga je utvrdivši da stečajni dužnik u vrijeme poduzimanja pravnih radnji 31. kolovoza 2017. i 12. rujna 2017. nije bio nesposoban za plaćanje u smislu odredbe članka 6. SZ-a zaključio da nije ispunjena pretpostavka iz odredbe članka 199. stavka 1. SZ-a za njihovo pobijanje jer stečajni dužnik u vrijeme njihovog poduzimanja nije bio nesposoban za plaćanje.

9. Imajući u vidu sadržaj predmetnih Ugovora prvostupanjski sud je zaključio da se oni ne ubrajaju u pravne radnje iz odredbe članka 200. stavka 1. SZ-a te u da u vrijeme njihovog poduzimanja stečajni dužnik nije bio nesposoban za plaćanje zbog čega nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravnih radnji iz te odredbe.

10. Zaključio je i da pobijanje pravnih radnji nije osnovano ni po odredbi članka 201. SZ-a jer u vrijeme njihovog poduzimanja dužnik nije bio nesposoban za plaćanje.

11. Budući da je ocijenio neosnovanim tužbeni zahtjev za pobijanje predmetnih pravnih radnji, prvostupanjski sud je odbio i tužbeni zahtjev za isplatom iznosa od 571.00,00 kn i 234.639,76 kn.

12. Tužitelj u žalbi u bitnome navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Navodi da je prvostupanjski sud preusko interpretirao "nesposobnost za plaćanje" te ukazuje da u smislu odredbe članka 200. stavka 1. točke 3. i članka 204. stavka 1. točke 2. SZ-a nesposobnost za plaćanje nije uopće pretpostavka za pobijanje. Ističe da je prezaduženost širi pojam od nesposobnosti za plaćanje i da pretpostavlja kako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje novčane obveze, a što je temeljno obilježje instituta nesposobnosti za plaćanje iz odredbe članka 6. stavka 1. SZ-a. Ističe da iz dokaza priloženih uz tužbu proizlazi da se stečajni dužnik i ranije, a najkasnije od 2016. nalazi u dubokoj krizi tako da se tražbine koje je stavio u prijeboj smatraju zajmovima kojima se nadomješta kapital. Stoga ističe da u odnosu na obvezu člana društva da društvu vrati iznos vraćenog zajma ili ono što nije primljeno na ime vraćanja zajma upućuje na poboju pravnu radnju u smislu odredbe članka 204. SZ, a u smislu koje nije potrebno dokazivati nesposobnost za plaćanje.

13. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da su nesposobnost za plaćanje i prezaduženost sasvim dva različita zakonska razloga za otvaranje stečaja te da je u konkretnom slučaju nad dužnikom stečaj otvoren zbog prezaduženosti. Ističe da se u odredbama članka 199.-200. SZ-a ne spominje „prezaduženost“ kao pretpostavka i razlog za pobijanje pravnih radnji. Budući da je tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno da dužnik nije bio nesposoban za plaćanje, smatra da je odluka pravilna i zakonita. Ističe i da je na tužitelju bio teret dokaza pa je trebao dokazati osnovanost svojih tvrdnji. Ističe da tužitelj ni u tužbi ni tijekom postupka nije obrazložio po kojoj osnovi i konkretno kojoj materijalnoj odredbi Stečajnog zakona pobija poduzete pravne radnje. Također navodi da tužitelj nije dokazao da su poduzete pravne radnje dovele do oštećenja ili pogodovanja bilo

kojeg vjerovnika, odnosno nije dokazao da bi se krajnji rezultat pobijanja očitavao u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika. Ističe i da u slučaju da nije bio zaključen kupoprodajni ugovor i da nije preneseno vlasništvo nekretnine na tuženika, da bi tuženik u okviru stečajnog postupka kao razlučni vjerovnik imao pravo na odvojeno namirenje, kao i da je njegova tražbina prema stečajnom dužniku bila daleko veća od vrijednosti te nekretnine pa da kroz eventualno namirenje tuženika kao razlučnog vjerovnika ne bi došlo do njegovog namirenja u cijelosti, a da samim time drugi vjerovnici ne bi mogli naplatiti ništa od svojih potraživanja. Ističe i da je on najveći vjerovnik drugog višeg isplatnog reda s priznatom tražbinom u iznosu od 4.929.268,81 kn što predstavlja 79,03% udjela ukupno utvrđenih tražbina svih vjerovnika tog reda u iznosu od 6.236.990,60 kn. Stoga ukazuje da sporne radnje nisu poduzete i da su predmetna nekretnina i pokretnine prodavane u stečajnom postupku, da bi one bile prodane po znatnoj nižoj cijeni od procijenjene tržišne cijene te da bi se nakon namirenja troškova stečaja u povodu te prodaje od preostale cijene namirio on kao najveći vjerovnik II. višeg isplatnog reda.

14. Ocjena je ovog suda da su tužiteljevi žalbeni osnovani.

15. Stečajni zakon poznaje više razloga za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika zbog čega je moguće kumuliranje tih razloga, dok sud nije vezan pravnom kvalifikacijom razloga za pobijanje na koju se tužitelj pozvao u tužbi. Stoga sud može prihvatiti tužbeni zahtjev ako ocijeni da je pravna radnja bez učinka prema stečajnoj masi po drugoj pravnoj osnovi, a ne po onoj na koju se tužitelj pozvao u tužbi, ako smatra da na temelju utvrđenog činjeničnog stanja zahtjev treba prihvatiti primjenom neke druge zakonske odredbe, a ne one koju je tužitelj naveo kao zakonsku osnovu pobijanja.

16. Iz podataka u spisu je razvidno da u vrijeme poduzimanja predmetnih pravnih radnji stečajni dužnik Vodovod-graditeljstvo d.o.o. u stečaju nije bio nesposoban za plaćanje jer mu račun nije bio blokiran. Međutim, stečajni dužnik je bio prezadužen što je značilo da je samo pitanje vremena kada će biti i formalno nesposoban za plaćanje.

17. Budući da sud nije vezan pravnom osnovom pobijanja koju je naveo tužitelj, valjalo je ispitati ima li uvjeta za pobijanje pravne radnje i prihvaćanje zahtjeva na temelju odredbe članka 202. SZ-a (namjerno oštećenje vjerovnika).

18. Odredbom članka 202. stavka 1. SZ-a je propisano da se pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Odredbom stavka 2. istog članka je propisano da će se smatrati da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Odredbom stavka 3. istog članka je propisano da se naplatni ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe može

pobijati ako se stečajni vjerovnici njime izravno oštećuju. Taj se ugovor ne može pobijati ako je sklopljen ranije od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili ako druga strana dokaže da joj u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike.

19. U konkretnom slučaju posebne pretpostavke su:

- da je radnja poduzeta 10. godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja (prijedlog je podnesen 5. listopada 2017., a ugovori su sklopljeni 31. kolovoza 2017. i 12. rujna 2017.) te je kupac prijebojem platio cijenu na temelju Izjave o prijeboju uzajamnih tražbina od 31. kolovoza 2017. i 27. rujna 2017. i
- namjera dužnika da ošteti svoje vjerovnike i da je druga strana znala za namjeru oštećenja.

20. Naime, cilj stečajnog postupka je skupno i razmjerno namirenje vjerovnika. Ako dužnik pravnom radnja „stvara“ situaciju kojom bi omogućio jednom stečajnom vjerovniku prioriteto namirenje te istog dana kada je sklopio ugovor o prodaji nekretnine i pokretnina obavlja i prijeboj potraživanja s osnove prodajne cijene tada je očigledno da je dužnik svjestan da tom radnjom oštećuje druge vjerovnike (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Revt-379/15 od 21. studenog 2017.). Važno je istaknuti da se ne traži izravna namjera, dovoljna je neizravna namjera „da je dužnik znao i prihvatio oštećenje vjerovnika kao nužnu posljedicu svoje radnje“.

21. Budući da su ugovori sklopljeni između dužnika i njemu bliske osobe (kupac Vodovod Osijek d.o.o. je jedini član društva stečajnog dužnika Vodovod Graditeljstvo d.o.o. u stečaju) dužnikovu namjeru nije potrebno ni dokazivati, već se njegova namjera presumira (tako i ovaj sud u odluci poslovni broj PŽ-6380/03 od 24. listopada 2006.), a presumira se i da je bliska osoba za tu njegovu namjeru znala ili morala znati.

22. U konkretnom slučaju dužnik nije bio nesposoban za plaćanje, ali je sam dužnik podnio 5. listopada 2017. prijedlog za otvaranje stečaja tvrdeći da je prezadužen jer društvo ima gubitak od 4.885.677,00 kn (izvješće o vještačenju revizije AUDITUS d.o.o. – list 33. spisa priloženo uz prijedlog za stečaj), koje Izvješće je sačinjeno upravo na dan 31. kolovoza 2017. kao dana sklapanja predmetnog ugovora o prodaji nekretnine.

23. Dakle, u vrijeme podnošenja prijedloga dužnik je kao stečajni razlog naveo prezaduženost – njegova imovina ne pokriva postojeće obveze, a koja prezaduženost ne nastaje u jednom danu, već je ona rezultat dugogodišnjeg poslovanja dužnika, a što je nedvojbeno postojalo i u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora. Činjenica prezaduženosti tvrtke kćeri nedvojbeno je bila poznata i tuženiku kao jedinom članu društva stečajnog dužnika ili mu nije mogla biti nepoznata.

24. Slijedom svega iznesenog, proizlazi da dužnik nije poduzeo radnju prodaje imovine kako bi otklonio stečajni razlog prezaduženosti i unio novčanu vrijednost u društvu, već je imao namjeru stvoriti pretpostavke za prijeboj kako bi jedini član

društva mogao namiriti svoju tražbinu prema stečajnom dužniku prijebojem. Na taj način su oštećeni drugi vjerovnici, a pogodovan tuženik kao vjerovnik koji je jedini član stečajnog dužnika.

25. U slučaju da je imovina ostala u masi dužnika i prodavala se u stečaju, vjerovnici bi se nedvojbeno bolje namirili jer je nekretnina prodana za iznos od 571.000,00 kn, a pokretnine za iznos od 283.639,45 kn. U slučaju pak da je cijena unesena u društvo stečajnog dužnika (da nije bilo prijeboja već da je prodana nekoj trećoj osobi, a ne članu društva) vjerovnici bi se također bolje namirili.

26. Slijedom navedenog, za zaključiti je da su u konkretnom slučaju stečajni dužnik i tuženik zajedno osmislili kako stvoriti uvjete da jedini član društva namiri svoju tražbinu prema stečajnom dužniku. Ovo osobito iz razloga što je u ugovoru o prodaji nekretnine u odredbi članka 5. ugovora stečajni dužnik kaluzulom intabulandi dopustio kupcu odmah uknjižbu prava vlasništva bez ikakvih daljnjih pitanja ili odobrenja zbog čega je znao da će biti obavljen prijeboj.

27. Stoga, sve navedeno, a osobito kada se ugovori sklapaju u vrijeme dužnikove prezaduženosti i istovremenog obavljanja prijeboja tražbina dovodi do izravnog oštećenja drugih vjerovnika stečajnog dužnika.

28. Slijedom navedenog kako su ispunjeni razlozi za pobijanje predmetnih pravnih radnji stečajnog dužnika u smislu odredbe članka 202. SZ-a, te pravne radnje su u smislu odredbe članka 212. točke 7. SZ-a bez učinka prema stečajnoj masi stečajnog dužnika zbog čega je u tuženik dužan vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi tih pobjojnih radnji.

29. S obzirom na sve navedeno, valjalo je primjenom odredbe članka 373. točke 3. ZPP-a preinačiti presudu i odlučiti kao u točkama I.-VII. izreke ove presude.

30. Kako je preinačena odluka o glavnoj stvari, valjalo je preinačiti i odluku o troškovima parničnog postupka (članak 166. stavak 2. ZPP-a).

31. Tužitelj ima pravo na trošak sastava tužbe prema Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) u iznosu od 8.050,00 kn, sastava podneska od 25. studenog 20219. prema Tbr. 8/1 Tarife u iznosu od 8.050,00 kn, zastupanja na ročištu od 3. prosinca 2019. i 6. veljače 2019., svako prema Tbr. 9/1 Tarife u iznosu od 8.050,00 kn, sastava podneska od 9. prosinca 2021. prema Tbr. 8/3 Tarife u iznosu od 500,00 kn i zastupanja na ročištu za objavu presude prema Tbr. 9/3 u iznosu od 500,00 kn što sa troškom sastava žalbe prema Tbr. 10/1 Tarife u iznosu od 10.062,50 kn ukupno iznosi 43.262,50 kn.

32. Tužitelj nema pravo na naknadu troška sastava podneska od 9. prosinca 2019. u traženom iznosu od 8.050,00 kn jer on ne predstavlja podnesak u smislu Tbr. 8/1 Tarife zbog čega mu za njegov sastav pripada trošak prema Tbr. 8/3 Tarife u visini od 50 bodova.

33. Stoga tužitelji opravdani troškovi postupka iznose 43.262,50 kn, dok je njegov zahtjev za naknadu troškova postupka u preostalom iznosu od 7.550,00 kn valjalo ocijeniti neosnovanim.

34. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

35. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22) nužno je prilagoditi sudske odluke vezano uz uvođenje eura kao službene valute (članak 43. i 48.). Stoga je iznose izražene u kunama u uvodu i izreci ove presude valjalo uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450 valjalo preračunati u eure sukladno općim pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz odredbe članka 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Zagreb, 24. siječnja 2023.

Predsjednik vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **eb313-51f3a**

Kontrolni broj: **00523-0a7ac-55df1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.